

Makten över ord och mening

Ord ger oss bilder och känslor. Medvetet laddar Timbro invanda begrepp med nya innebörder.

Alltmedan kulturministern gör vad hon kan för att urholka kulturbegreppet.

Text: Maria Wallin | [Prenumerera](#) | Krönika i [SocialPolitik nr 1 2010](#)

Jag är inte socialdemokrat. Men jag arbetar med ord, och kan därför inte låta bli att notera att den konservativa tankesmedjan Timbro nu värmer ässjan under ännu ett begrepp som socialdemokratin tidigare lanserat: "Alla ska med!"

I ett pressmeddelande i december används det redan i rubriken: Ny rapport från Timbro: Integrationen på arbetsmarknaden – alla ska med.

Som förklaras med texten: "Arbetsmarknadens höga trösklar ställer till stora problem för marginaliserade grupper, som till exempel invandrare. I rapporten *Fattigdomsfällan* slår igen finns förändringsförslag som helt slopade arbetsgivaravgifter vid anställning av särskilt marginaliserade grupper, flexiblare regelverk kring anställningsskydd, en ökad servicemarknad med fler enkla arbeten och reformerade ersättningssystem."

Jag är inte heller någon expert på arbetsrätt, men det är ändå lätt att förstå att angreppet mot "flexibla verktyg" kring anställningsskydd är riktat mot en av arbetarrörelsens stora landvinningar: just anställningsskydd.

Att "reformerade ersättningssystem" döljer urholkade sjuk- och arbetslöshetsförsäkringar behöver man väl inte heller vara särskilt konspiratorisk för att misstänka. Att en "ökad servicemarknad med fler enkla arbeten" krattar banan för jobb med lägre ersättningsnivåer kan man väl också förmoda. Det är

ju nämligen längesedan som de ekonomiska klyftorna i Sverige varit så djupa, eller ökat så snabbt som för närvarande. Allt detta paketerat med en av det Socialdemokratiska arbetarpartiets paroller från senaste valet: Alla ska med. Då, i valet 2006, när moderaterna gjorde begreppet arbetarparti till sitt. Det NYA arbetarpartiet – för att signalera fräsch modernitet och framåtrörelse.

Det är genialiskt. Minns inte vid vilket val moderaterna la beslag på ordet frihet. Minns bara hur upprörd jag blev över hur det användes. För det gavs inga svar på frihet för vem? Eller frihet till vad? Och vips hade frihet blivit synonymt med valfrihet på den sociala marknaden.

Kanske var det i samma valrörelse som moderaternas PR-folk lanserade sin skattesänkande slogan: "Man måste kunna leva på sin lön". För jag minns hur jag fick lust att köpa en tjock svart tuschpenna och klottra ett tillägg på valaffischerna:

Man måste kunna leva på sin lön

Sa städerskan till direktör'n.

Var så god sossar! En slogan att sno, när vi fått ännu mera av "ökad servicemarknad med fler enkla arbeten och reformerade ersättningssystem".

Kultur är ännu ett ord med glidande innebörd. Det betyder odla/odling. I bemärkelsen låta gro, kultivera, få att växa. Vi använder kulturen för att spegla och bearbeta våra liv, det vi är mitt uppe i, det vi har runt oss av relationer och sammanhang, det vi är verksamma med i vår vardag. Spegla och förstå det samhälle, den tid och den värld vi är en del av. Det är inte olika jag som tar till mig Törnrosas jungfrusil på GöteborgsOperan eller ett reportage om utsatta barn i Socialpolitik. Det är olika delar av mitt jag som kommunicerar i mitt inre.

Socialpolitik har fått utgivningsstöd för 2010. Det är inte gratis att göra en kvalificerad och oberoende tidskrift. Men faran är inte över. Kulturdepartementet vill förändra själva grunden för utgivningsstöd, från: "en tidskrift som med sitt

huvudsakliga innehåll vänder sig till en allmän publik med samhällsinformation eller med ekonomisk, social eller kulturell debatt eller som huvudsakligen ger utrymme för analys och presentation inom de skilda konstarternas områden.” Till det smalare: ”... vänder sig till en allmän publik med kulturdebatt i vid mening, eller som huvudsakligen ger utrymme för analys och presentation inom kultur och konstarter”.

Det är viktigt att värna just formuleringen ekonomisk, social eller kulturell debatt. För kultur är så mycket mer än underhållning och finkultur.

Kulturen är en avgörande mötesplats. Och det finns ett egenvärde i ett rikt, vilt, spretigt, kreativt och obändigt kulturliv (märk kultur-LIV) med varierande och utmanande yttringar. Det är så nya tankar, idéer och upplevelser kan få oss – som individer, samhälle och land – att växa åt nya håll och mot nya insikter. Det är själva motsatsen till likriktning och enfald.

Och själva grunden för levande meningsutbyten i en sann demokrati.

maria.wallin[at]socialpolitik.com

Maria Wallin

Maria Wallin är chefredaktör för SocialPolitik.